

skamløst mange penge, vil jeg sige. Alligevel lænede de sig tilbage og sagde: Vi har intet socialt ansvar, vi er grundejere, vi skal tjene penge på lejerne, vi har intet socialt ansvar. Det var meldingen, og jeg er da ked af at stå og sige det om grundejerne, men sådan er det desværre.

Nuvel. Så har ministeren og Socialdemokratiets ordfører sagt, at nu vil regeringen optage disse forhandlinger, men de kan ikke trække så meget i langdrag, som vi har set tidligere. Jeg hæftede mig især ved det sidste med, at de ikke kan trække i langdrag, for det var den positive del af det, ellers kunne det ende med at blive noget af en farce. Derfor vil jeg også gerne gentage hr. Knud Erik Hansens spørgsmål til ministeren, om der dog så ikke kunne sættes en frist.

Måske vil det befordre grundejernens forhandlingsvilje, hvis der var en frist og en vilje fra et flertal i Folketinget til at sige, at hvis ikke det kan føre til resultater inden fristens udløb, så må lovgivningsmagten skride til handling. Jeg tror, det ville virke utrolig opkvikkende på grundejerne, hvis der var en sådan frist. Så hvis ministeren kunne antyde lidt i retning af en frist, som også hr. Knud Erik Hansen var inde på, så tror jeg, det ville hjælpe sagen meget på gлед.

Så hæftede jeg mig ved, og det har Kristeligt Folkeparti jo ret i, at det her forslag kun på kort sigt kan sikre, at de, som ikke har mulighed for selv at skaffe en bolig i det her samfund, får en chance, og at vi får en bedre fordeling i boligområderne, som ministeren indledningsvis var med til.

Det er, hvad man kan få ud af det her, men man kan ikke grundlæggende løse boligproblemet på lang sigt, for det forudsætter øget byggeri, overhovedet ingen uenighed om dét. Derfor lyttede jeg med interesse til CD's forslag, som også er mit forslag, vil jeg sige i al beskedenhed, nemlig at vi går til pensionskasserne og afprøver deres nye sociale samvittighed, som blev proklameret af Lublin i går og omtalt i Børsen og hos Ritzau i dag, nemlig at PFA gerne vil bygge.

De vil selvfølgelig gerne have nogle penge af staten for at gøre det, det er klart, det er jo ikke lutter ædelhed, der er visse monetære interesser i sådanne pensionskasser, det kan vi ikke se bort fra – nogle gange også mere, end jeg kunne ønske – men jeg tager det som et første udslag af social bekymring hos PFA's ledelse. Jeg kan se, fru Lissa Mathiasen ser skeptisk ud, men lad os nu tage en positiv indgangsvinkel til tilværelsen.

Hvad om regeringen og de partier her i Folketinget, der ville være positive over for en sådan tanke, tog initiativet og indbød pensionskasserne, Boligselskabernes Landsforening og kommunerne og sagde: Kan vi forhandle os frem til, at hvis pensionskasserne er indstillet på at acceptere det samme regelsæt for anvisning, som kommunerne har hos det almene byggeri, altså hver fjerde lejlighed, skulle vi så se på, om der kunne blive en sådan skattefritagelse?

Det ville jeg være åben over for at diskutere, hvis vi på den måde kunne få et nyt byggeri, men med et socialt ansvar. For jeg er bange for, at det, pensionskasserne for nuværende forestiller sig, bare er, at de vil have nogle penge af staten til belønning for det, de allerede bygger i forvejen, og uden sociale forpligtelser, sådan opfattede jeg signalet i forvejen. Så vil jeg godt sige, så er der ingen interesse for det hos Enhedslisten.

Men lad os nu tage det positive udgangspunkt, og hvis CD er enige i det, og – selv om hr. Knud Erik Hansen ikke har sagt noget direkte om det – SF sikkert også gerne ville være med i sådan en drøftelse, og hvis regeringen så også ville være med, så var der da en mulighed her for at få sparket lidt mere byggeri i gang. Hvis vi så også kunne indbyde Boligselskabernes Landsforening til en drøftelse for at diskutere, hvordan man eventuelt kunne sammenkoble et sådant byggeri med nyt alment byggeri, og diskutere, hvordan man kunne overtage kommunens indskud i det almene byggeri for at få sat skub i den sektor, ja, så kunne der jo udvikle sig noget perspektivrigt, hvor der både var en social forpligtelse og en kraftig forøgelse af byggetakten.

Jeg siger det her til i hvert fald boligministerens overvejelse. Jeg synes, der er lidt visionære tanker i det, for så kunne man kombinere socialt ansvar med en nybyggeripolitik, der kunne sætte nogle ting i gang.

Jeg vil godt sige, at grundejerforeningerne har været så negative, og Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti har været så negative, så at forestille sig, at de kunne inddrages i de forhandlinger, rækker – her og nu, hvor jeg står – ud over min fantasi. Men den gruppe af partier, som har været lydhøre over for problemerne i det her, udgør jo trods alt et rimelig pænt flertal i Folketinget.

Så der burde være et udgangspunkt for, at ministeren kunne undersøge landskabet og ligesom vurdere, om der var mulighed for at få sat